

Andragender. Jeg ved ikke, hvor mange der vil komme, men naar jeg alligevel har ment, at der vil blive Brug for det Beløb, der er Tale om, er det, fordi Administrationen i den allersidste Tid er kommet ind paa, hvor der er Tale om virkelig gode Fartøjer, at hæve Laanesummen for det enkelte Skib, en Bestræbelse, som det ærede Medlem og vel andre ærede Medlemmer ogsaa vil anerkende, fordi det gør den, der har Skibet, mere uafhængig. Jeg kan saaledes nævne et Tilfælde, jeg fik forelagt forleden, hvor vi i Justitsministeriet gik op til at yde 25,000 Kr. som Laan i et enkelt Skib, der viste sig særlig godt, medens det tidligere ikke var almindeligt, hvis jeg husker ret, at yde mere end op til en 15 000 Kr. eller en halv Snes Tusinde Kroner eller deromkring i ældre Skibe. Hvis denne Bevægelse i Retning af at faa bedre Fartøjer skulde vise sig at vedvare, venter jeg — det vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hendriksen —, at Beløbet vil blive fuldt brugt i det kommende Aar.

Flere Bemærkninger tror jeg ikke der i Anledning af den hidtil førte Diskussion er Grund for mig til at fremsætte.

Hans Nielsen: Jeg kan udtale min Tilfredshed med de Udtalelser, Ministeren fremsatte, og særlig den, at Ministeren har forhøjet de Laan, som kan ydes. Det er jo nemlig uhyre vanskeligt at anskaffe Fiskerifartøjer af den Størrelse og Kostbarhed, som man benytter deroppe. I mange Tilfælde koster en saadan Kutter en 40 000 Kr., og jeg kender Eksempler paa, at man til en saadan Kutter fra Statens Side kun har villet yde et Laan af 10 000 Kr., altsaa en Fjerdedel, medens der i Loven af 1921—22 er bestemt, at man kan gaa op til en Laanesum af to Trediedele af Værdien for nye Skibe. Naar en Mand køber en Kutter til en 40 000 Kr. og kun kan faa et Statslaan paa 10 000 Kr., skal han selvfølgelig selv skaffe 30 000 Kr., og det er paa Færøerne en meget stor Kapital. Det er derfor glædeligt, at den høje Regering i saa Henseende stiller sig velvilligt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fiskeri paa den gamle Maade og Fiskeri med Trawl vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at det er jo ikke alene et Spørgsmaal om Fiskeri, men ogsaa et Spørgsmaal om Hævelse af hele det økonomiske Niveau paa Færøerne. Som jeg tidligere har omtalt, kan Fiskerne ved den nuværende Fangstmaade i heldigste Tilfælde tjene en 1.000 Kr. aarligt. Naar Forholdet er, som det ærede Medlem Hr. Hendriksen nu

meget rigtigt erkendte, at det er Købmændene, der er de virkelige Ejere af Skibene deroppe, enten har dem helt eller har en stor Andel i dem ved de Laan, de yder Fiskerne ved Anskaffelsen, er det ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem nu i Dag erkendte, at det er Købmandsstanden paa Færøerne, der staar bagved den færøske Fiskeriflaade, og saa længe det er saaledes, kommer de færøske Fiskere kun til at fiske paa den Façon, de hidtil har anvendt, og som giver denne ringe Aarsfortjeneste paa op til 1 000 Kr. Naar de sejler en 60 danske Mil længere mod Nord til Island, hvor man har anskaffet sig en Masse Trawlere, er Forholdet det, som det er oplyst, at de islandske Fiskere, der fisker med Trawl, tjener op til 5 000—6 000 Kr. om Aaret. De islandske Fiskere, der er skibs- eller ejendomsløse, hvad man skal kalde dem, tjener altsaa et meget større Beløb end de færøske. Naar man nu ikke er i Stand til at skaffe de færøske Fiskere Selvstændighed, ja, saa maa jeg selvfølgelig foretrække en Fiskemaade, som giver dem Udsigt til en langt højere Fortjeneste end den Maade, de hidtil har anvendt. Det maa vel for Resten alle, der ønsker, at det skal gaa Færøerne vel, ønske. Thi det vil selvfølgelig betyde en uhyre økonomisk Fordel for Landet, dersom de færøske Fiskeres Lønvilkaar kunde blive hævet op i Højde med, hvad de islandske Fiskere tjener. Og hvad der egentlig skulde være i Vejen for, at de kunde komme op paa de selvsamme Lønvilkaar, ser jeg ikke. De har de samme Farvande at fiske i, Betingelserne er de samme, der er blot Spørgsmaal om, hvilke Redskaber der staar til deres Raadighed. Af den Grund tror jeg, at man for Øernes og i Særdeleshed den fattige Befolkningsskyld deroppe maa ønske, at Trawlerflaaden forøges, hvis man ikke er i Stand til at gøre dem til selvstændige Fiskere.

Jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. Samuelson forbavsede mig i allerhøjeste Grad ved de Udtalelser, han fremsatte her. Det er jo mærkeligt at høre en Rigsdagsmand staa op og udtale, at det, at man handler stik imod Lovens Ord og Aand, skal man ikke tage saa nøje. Det ærede Medlem kan ikke indse, at Clement Clementsen har gjort noget urigtigt. Ja, hvis man vil føre det ærede Medlems Tale ud i dens yderste Konsekvens, maa det altsaa blive den, at alle de Skibe, Staten giver Laan i, kan man ganske roligt sælge til Købmænd. Men hvad Mening er der da i alle de Bestemmelser, der er kædet til Loven om Fiskerilaan, hvorefter Laanene ydes for at skaffe